

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
15
Απριλίου
1922
Κυριακός
μήας
Σελήνη 1 ημερών

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΙΤΑ 20

ΜΥΤΙΑΙΝΗ. Έτος ΣΤ'. Αριθ. 1666 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΤΩΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Γραφεία Λεωφόρος Γεωργίου του Α'

ΑΣ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΟΥΝ...

Ήτο πολύ φυσικόν να ἐνταθόν τὰ νεύρα τῶν ἰδρυτῶν τῆς θρησκείας τοῦ μέσου, νὰ καταλλοφθῶν οὗτοι ὑπὸ λύπης καὶ ἀφιέρων ὡς μαρτυροὶ ἐπὶ τῆ εὐδαίμων διὰ ἀπεδοχθῆ ὁ κ. Βενιζέλος ὅπως τετὴ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς σωτηρίας τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ήτο πολύ φυσικόν, διότι οὗτοι πρότασον πάντοτε τὸν συμφερόντων τῆς πατρίδος τοῦ συμφέρον τοῦ κόμματος. Καθ' ἣν δὲ στιγμήν ὁ Ἑλληνισμὸς μετὰ δέουσι ἐρευνῶν πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ ὄριζοντος ἵνα διακρίνῃ ἀκριβῶς φωτὸς καὶ ἐλπίδος, ἀντικρίζῃ πανταχοῦ τὸν ζόφον τῆς συγγυοτέρας ἀπογοητεύσεως καὶ φέρει τὸν νοῦν πρὸς τὸν μόνον ἄνδρα ὅστις πάντοτε πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸν θείαμον καθοδήγησεν αὐτόν, ἢτο ἠρόμενον νὰ ἐκδηλοῦσαν ἐκ νέου τὴν ὁδότην τῶν διῶν ἀτυχῶς ἔχῃ ἀκόμη ὁ ἀνὴρ οὗτος:

Εἶτε ἐν τούτοις εἶναι ἀλήθῃ τὰ περὶ τοῦ Βενιζέλου ἀναφερόμενα, εἶτε οὐχ, ἐν εἶναι τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονός: Ὅτι ὁ ἀδύνατος καὶ ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμὸς καὶ ἐκ τοῦ Ἐλευθέριου δόκιμος σχεδὸν ὁ μὴ ἐργόμενος εἰς ἐπαφῆν μετὰ τοῦ Δημοσίου ταμίου μόνον πρὸς τὸν Βενιζέλον ἀπευθίσει καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀναμένει τὴν ἀποτροπὴν τὸυλάχιστον μεζόνων διὰ τῆν Πατρίδα κακῶν, ἀν μὴ τελείαν ἀνατροπὴν τῶν διὰ τῆς Παρισίους διαστροφῶς ἀποστέλλων ὄρων τῆς Ἀνατολικῆς εὐδαίμων.

Διὰ διαβεβαιώσεως τῶν Κυβερνητικῶν ὄργων οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην ἐμπνέουσιν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ οὐδόλλως δύναται νὰ τὸν καθυποχέουσιν. Ἄλλως τε τὰ ἐγγύτερον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν προσιμμενα ὄργανα τὴ διαβεβαιούσιν: Ἄν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ διακηρῶσιν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐπ' οὐδὲν λόγῳ θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τοῦθ' ὅπερ εἶναι ἡ θέλησις ὁλοκλήρως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πλὴν ἐλαχίστων οὐκ ἐπιβαρύνοντων ἐπισημοῦς μετὰ τὸν τομάρειον.

Καὶ προελπίσει τὸ ἔδαφος οὐκ ἀποδεχθῆ ὁ Ἑλληνισμὸς μίαν ἀνεκτικὴν εὐρίπνυ. Καὶ ἰσχυρίζονται εἰς τὸν δὲν θὰ ἀπολείπονται τὰ ἐπὶ ὅπως ἐπιδημιώσῃ ἡ Ἑλλάς τὴν πλήρωσιν τῶν προαιωνίων τῆς πόθων. Καὶ πρὸς τούτας σκέψεις προσπαθῶν νὰ καθοδηγήσων τὴν κοινήν γνώμην. Καὶ διαβεβαίωσιν ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς στρατὸς δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ ΑΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΟΥΣ τοὺς χριστιανικοὺς πληθυσμούς. Τοῦτο εἶναι τὸ ΟΔΟΝ τῶν διαβεβαιώσεων τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου.

Ἄλλὰ ἡ Ἑλλάς δὲν ἐπολέμησε καὶ δὲν ἠθροῖσεν τὰ τέκνα τῆς καὶ δὲν ἐμαρτύρησε καὶ δὲν ἐξήνηλεσε ὅλην τὴν οὐνομήνην τῆς ἀλκήν διὰ τὸν λόγον καὶ μόνον τοῦτον.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ διὰ τὸν πολεμικὸν καὶ διπλωματικὸν τοῦτο ἔμπροσθεν τῆς Κυβερνήσεως ἀναγεῖ ἀπολύτως τὰς μχερὶ προχθὲς ἀκόμη διαβεβαιώσεως αὐτῆς περὶ θεοτικῆς λύσεως τοῦ Μικρασιατικοῦ ζητήματος ὅπως ἡ καθ' ὅτι ἐκείνη ἐπέβαλε καὶ οὐχὶ ὅπως ἡ συμμαχία ἐντέλει προέβλεπε. Ἀνεξαρτήτως τοῦ διὰ αὐτῆς ἐπιδημιώσῃ ἀπὸ τῆς ἐρηγενείας τῆς Μικρασίας διὰ τῆς ἐλαστικῆς μόνον τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν ἔρχονται εἰς πλήρη ἀντίπρσαν πρὸς ὅσα διὰ τῆς μεταβάσεως τοῦ Βασιλείου εἰς Σπύνην ἐσηγγελλόντο. Ἀνεξαρτήτως τοῦ διὰ αὐτῆς ἐπιδημιώσῃ ἀπὸ τῆς ἐπιδημιώσεως ἀποστέλλων ἀντίπρσιν τοῦ διαγγέλλματος τὸ ὅποσον ὁ Βασιλεὺς ἀπηθόθη πρὸς τὸν στρατὸν ἐπὶ τῆς λήθης τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀναρῶν δὲ ἡ ὁποία ἀποστέλλει ἀσφάλειαν πρὸς τὴν ἀδύνατον ἰσολογίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνος, καὶ κα

τερετελεῖται καὶ κομμοκοπιεῖ τὸ ἰστορικὸν «Μολὼν λαβὲ» τῆς ἐποποιίας τῶν ὑπὸ τὸν Λεωνίδα τριακισίων τῶν Θερμοπυλῶν. Ἀνεξαρτήτως πρὸς πάντα ταῦτα ὁ Ἑλληνισμὸς ἐνοεῖ νὰ ἰσχυρῶς πλέον, νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὰ εἰρηγικὰ καὶ ἐμποικιστικὰ τὸ ἔργα. Ἔνοεῖ νὰ λύσῃ ἀπᾶς διὰ παντός τοὺς μετὰ τῆς Τουρκίας κλισμούς του.

Ἡ δὲ προστασία τῶν Χριστιανῶν ὅσον ὅποτε καὶ ἂν καταστῆ ἀσφαλὴς δὲν θὰ θέσῃ τέρατα εἰς τὰς Ἑλληνοτουρκικὰς διενέξεις. Τοῦναντίον θὰ παρήκῃ πάντοτε ἀφορμὰς νέων προσηγνῶν καὶ θὰ ἀφίην πάντοτε ἀνοικτὸν τὸ στάδιον νέων ραδιοχηρῶν καὶ νέων ῥηξέων.

Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἑλληνισμὸς φρονεῖ ὅτι ἡ τῶρα πρέπει νὰ λυθῆ ὀριστικῶς τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα διὰ τῆς ἰκανοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν δικαιῶν τοῦλάχιστον ὡς ὤριζε ἡ συνθήκη Σεβρῶν, ἢ πρέπει νὰ ορθεύσων ὀριστικῶς ὁ ἐθνικὸς πόθος καὶ νὰ λάβουσιν πλέον ὀριστικὰ ἐθνικὰ ἀνεκροτήματα.

Ἡ ἀλόγητος αὕτη ἀπόφασιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν εἶναι οὐλοπία. Σηγείρεται ἐπὶ γεγονότων. Καὶ μόνον αὐτὸ δειλοὶ καὶ μόνον ὅσοι δὲν ἔχουν πελοῖσθῆναι εἰς τὴν ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ δύναται νὰ φρονεῖν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀναπόθετον.

Ὅσοι ΘΕΛΟΥΝ τὴν νίκην, ἔχουν καὶ ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΝ ὅτι θὰ τὴν κατακτήσουν. Καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς λαὸς καὶ θέλει νὰ νικήσῃ τελειωτικῶς καὶ πιστεῖται ἀμετάδραστως ὅτι διὰ τῆς ἐπιμονῆς του θὰ φθάσῃ πρὸς αὐτήν. Ὁ δειλοὶ, ὁ μὴ θέλωντες καὶ μὴ πιστεύωντες εἰς τὴν νίκην ἂς παραμείνουν.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἀνεπίθων πρὸς τὸν Βενιζέλον γνωρίζει ὅτι οὗτος νικήσας πάντοτε, καὶ θέλει καὶ δύναται καὶ κατὰ τὰς μᾶλλον ἀπαισιοδόξους διὰ πάντα ἄλλον σιγμὰς καὶ μὴ ἀφίην νὰ τοῦ διαφύγῃ ἡ νίκη.

ΠΕΡΙ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ Ο ΛΟΓΟΣ

Ἡ συνάφεια «Πατρίς» τῶν Ἀθηνῶν ἐπιμνηστικὸς εἰς τὰς περὶ τοῦ κ. Βενιζέλου πληροφορίας τῆς γράφει τὰ ἐξῆς:

Ὅτι ἐρχόμεν νὰ παρατηρήσωμεν πρὸς ἡμετέρας καὶ μὴ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἀποχωρήσας ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τὴν ψήφισιν τῆς 1ης Νοεμβρίου οὐδένα ὄφεικε ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἀποκαταστάσει καὶ πληροφροῦν δικαιοσύμην νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἢ νὰ διεκρινεῖ ἐργασίας τῆς γνώσεως αὐτοῦ. Ἡ ἐκ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς ἀποχώρησις του εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος. Μόνον δὲ ἀσθημὰ ἠθῆς θὰ δοκίμῃ σὴν ἔτι πειθῶσις ἠθῆς φθῆσι μχερὶ τῆς ἀκοῆς αὐτοῦ ἡ συνάντησιν τοῦ κυβερνητικοῦ Τύπου, ὁ ὅποιος τρέμμα καὶ ἰδύρεται καὶ εἰς τὸ ἀσυναμῆ μόνον τοῦ ὀνόματος του. Ἄλλ' οὐδέποτε ὁ κ. Βενιζέλος ἐσπείρεισθ ὅτι μετὰ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς δὲν τὸν ἐνδιαφίρει καὶ ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἐκεῖ ὅπου τὴν εἶρε καὶ τῆς ἐπεξέτασαν ὅπου τὴν ἐπεξέτασαν. Οὐδὲ, ἀνθρώπος τῆς τὸν κόπον εἶναι ἀδύνατος διὰ τὴν τυχὴν τῶν ἰδίου τοῦ οὐρανοῦ. Τὸ ἐνδιαφίρει δὲ τοῦτο ὁ κ. Βενιζέλος τὸ ἔδαφος ἐπαυκατημένους καὶ μετὰ τὴν εἰς τὴν ἔξιν ἀποδομήν του χωρὶς ἠσυχίας πρὸς τὸ ἀποσπῆσαι τὸν τοῦτο τὸ ἀφίπρτων, νὰ προσπροσποδοῖα καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐκείνου, ὅτι ὁποῖον τὸν ἐδεδίχθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ νὰ ἐξακολούθῃ ἐπιμένον ἐνδιαφίρει ὁμοῦ καὶ ἐφεξῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸ παντός διὰ τὴν τυχὴν τοῦ ἀφίπρτου Ἑλληνισμοῦ, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὅποιο ὑπερανθεῖσθαι ἐργασίῃ, εἶναι πολὺ φυσικόν καὶ σύμφωνα πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς του καὶ τὸ φῶς τῆς διανοῆς του. Ἄλλ' αὐτοῦ δὲν παρῆναι, φρονεῖν τὸ δικαιοσύμην ὀδῶν τὸν ἐπὶ Ἑλλάδα φίλον του, νὰ ἐμβριθῶν εἰς τὰς σκέψεις του καὶ νὰ μαντεύῃ τὰ ἐπινοήματα του, ὅταν μέλλοιται οὗτος ἐργασίαι ἴσως πρὸς πᾶσι, ὡστε οἷτο ὁ

ἀσφύματος ἀδίκημ νὰ δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν συνέντησιν.

Ἄν εἶμεθα, ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ἐργασίαι μετὰ ὁ κ. Βενιζέλος ἀνάλογο προσοικῶς τῶν ὄρων τῶν ἀφίπρτων. Ἄλλ' ἄνεφρον τὸ ὄνομα του καὶ εἰς ἐξ ἀγαθῆς εἶτε ἐκ κακοβουλῆς προδοῦσας, ἰδοῦμαισιν νὰ συγγύσων τὴν ἀλκήν τῆς «Πατρίδος» μετὰ τὴν εὐδαίμων ἐπισημειώσας.

«Διὰ τὴν ἰδιότητ τῆς ἡ «Πατρίς» εἶναι ὑπέροχος, καὶ δὲν θὰ βραδύνῃ μετ' οὐ πᾶσι ἢ ἀποδοῖς περὶ τῆς ἀλόγητον βασιμότητος αὐτῆς. Ἄλλ' εἰ ἡ ἐπιθυμία αὐτῆς θὰ βραδύνῃ ἡμεῖς ἴσως μόνον, δὲν ἔπειτα ἐκ τοῦτου εἰς ἡ «Πατρίς» δὲν ἐφίπρται ἐν τῇς ἠθῆς καὶ τῆς προσημειώσας, πληροφροῦσας ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀφίπρτων, εἰς ἀλλήν καὶ ἀπεκτικῶν περιπτώσων καὶ ἦν ἠθέλων ὁποῖον τὸ Κράτος εἰς τὰς Ἑθνοκρατικὰς ἐπισημὰς ὄργων καὶ πρὸς ὁποῖον ἀνίσταται ἐναντίον τοῦ ἐξίπρτου καὶ ὁ ἄνθρωπος τῶν ὄρων τῶν θὰ καταβῶν ὁ ὑπερπᾶντοροῦ τῶν Ἑλλήνων.

Ὅτι ὁ κ. Σταυρίδης ἐν Λονδίῳ, ὁ ἐπιστηθὸς φίλος τοῦ κ. Λούδ Τζωρτζ, οἷτο ὁ Οὐκομηνικός Πατριάρχης ὁ ἀνεπίπρτων εἰς ὑπόθεσιν, ἢ ὅποια θ' ἀνέκατο πρὸς τὴν γνώμην καὶ τὸ αἰθέριον ἐκείνου μετ' ὅ, τελοῦσιν εἰς στενὴν ψυχικὴν καὶ διανοητικὴν ἐπαρῆν. Τὸ ζήτημα εἶναι μόνον νὰ κατανοηθῆ καλῶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀφίπρτων δὲν ἔχει ἀπολύτως καμμίαν σχεσίαν πρὸς τὰ μαγιστεῖα τῆς ἐν Ἑλλάδα πολιτικῆς. Ἡ ὀριστικὴ αὐτῆς ἢτο καὶ εἰς ἀναγκῆ δὲ δεικνύσων μόνον τοὺς μικροὺς Ἑλληνας, ὁ ὅποιοι ἐρανισθῆσαν εἰς πολιτικὴν ἀνδρεία Πατριάρχην περὶ αὐτῆς καὶ εὐδαίμων θὰ ἐπαίχοντο εἰς τοιοῦτον ἐπιπέδον, ὡστε νὰ ἐπαίχοντο διὰ τοιοῦτον μέσον τὴν ἡλῶσαν τῆς ἀνεπίπρτων διὰ πάντα ἐξέφρονα ἐξουσία: ἐν Ἑλλάδα.

Ἐν ἄλλῃ δὲ στήλῃ γράφει τὰ ἐξῆς ἀπάντως εἰδικῶς εἰς τὴν Προσέτασιν:

«Ὅτι παρακαλέσων τὴν «Πρωτεύουσα», ἢν ἀποσπῶν καλῶς πιστεύει συγγύσων, νὰ ἀναρῆσθαι ἐπ' ἐπισημῇ τὴν πικρὴν, εἰς ἣν περιέσσει χεῖρ, ὅτι ἡ «Πατρίς» ἐργασίαι ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος μεταβίβασε εἰς Σπύνην, ἐν ὅμοιον ἀντιθέσων τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐργασίαι δὲν ἠθροῖσεν. Ἐπειὸν τὸ ὁποῖον ἐργασίαι ἡ «Πατρίς» εἶνε γεγονότων προσημειώσας καὶ ὅποιοι ἴσως προσέκοιτο δὲ εὐδαίμων εἰς τὴν ἀναπόθετον δημοσιογραφικὴν ἀνδρείαν νὰ τὸ ἀνεργάσῃ καὶ ἡ «Πρωτεύουσα». Δὲν δὲ ἴσως νὰ προσδοκῶν ἴσως ἄλλο εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆς, ἢ ὅποια εἶνε τοῦτον λεπτῆ, ὡστε νὰ μὴ ἐπιπέσῃ καὶ ὁ στήλῃ δύναται νὰ παραβῶν ἴσως καὶ ἐλάττωσιν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ

ΔΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΝΟΠΟΛΕΩΣ

Γένουσι, Ἀπρίλιος.— Καθ' ὅσα τὰ φωνήον, ἡ συνέντησιν Ἀποστολῶν καὶ Συμμάχων δὲν θὰ εἶνε καὶ ἴσως εὐκόλοισ. Ὁ κ. Λιτβίνωφ ἐξ ὀνόματος τῶν συνάφρων τῶν, ὑπεβαλεῖ τέλος τὸν κερῖσημον κατὰ τὸν τῶσον τὰ ὅποια αὐτὸν Συμμαχικὸν ὄφειλον εἰς τὴν Ρωσσίαν διὰ τῆς ἐπισημῆς τῆς ὀριστικῆς ἐπισημῆς τοῦ Βρισκῆ, ὁ Γιούτινσκι καὶ ὁ ἄλλοι Ρώσοι ἀντιπροσώπευον ὁμοῦ. Τὰ ποσὰ αὐτῶ ἀνέφρονται ἐν ὀνομα εἰς 50 δισεκατομμύρια χρυσὰ ὀχρῆμα, ἢ 300 δισεκατομμύρια χρυσὰ γαλιτικὰ φράγκα. Ὁ λογαριασμὸς αὐτὸς περιέχει τὰ ἐξῆς κεφάλαια: Ἑπτάμιλια πρὸς ἀφίπρτων εἰς ἰδιώτας, καταστροφὰ, κατὰ τῆς ἀπὸ ἠθροῦσας, ἑπτάμιλια πρὸς τὸν Ἀρχηγικὸν, ἑπτάμιλια εἰς τὸν Βλαδιστόν, ἑπτάμιλια πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν, ὀκτώμιλια πλῆσον, ὀκτώμιλια εἰς τὰ ὑφάρτα τῶν πολέμων. Ἐν ὀνομα τριακοντα πέντε δισεκατομμύρια φράγκα.

Ἐπτά εἰνε αἱ ἐπισημῆ εἰς τῆς ἀπολέας ἔδαφος, καθὼς τῆς Βεσσαρβίας δηλαδὴ 15 δισεκατομμύρια χρυσὰ ὀχρῆμα. Σύνολον πενήντοκτον δισεκατομμύρια χρυσὰ ὀχρῆμα. Ὑπερβαίνει δηλαδὴ τὸ ποσὸν τοῦτο σημαντικῶς τὰ προσημειώσας καὶ τὰ πολεμικὰ χρεὴ τῆς Ρωσσίας. Ὅποιοι τὸν Λιτβίνωφ ἐξίπρτων ἀποστέλλων ἀπὸ τοῦ Συμμάχων νὰ τοῦ πληροφροῦν καὶ μερικὰ δισεκατομμύρια.

Ὁ ἐπισημειώσων τῶν Συμμάχων, εἰς τοὺς ὅποιοις ὑπεβίβῃ ὁ λογαριασμὸς αὐτὸς σήμερον τὸ πρωῖ, καταλείψωνται. Ὅταν τὸ ἀποτέμνη συνήθον ὁ ἀντιπροσώπον ὅπο τὴν προσέβαλε τὸ κ. Λούδ Τζωρτζ, ὁ ἄγγλος Προσημειώσων ἐξέφρονται δαμνιστὸν ἴσως χαρακτηροῦσας τὰς ἀφίπρτων τῶν Ρώσων ὡς ὅτι μόνον γολοκόμοι ὑπερβολικῶς, ἀλλὰ καὶ ἄ

δικῶν καὶ ἀπόπρων κατ' ἐξίπρτων. Ὑπερβαίνει τὴν ἀφίπρτων τοῦ πολέμου καὶ τὴν συνέντησιν τοῦ Μαρκὸς Λιτβίνωφ. Ὅχι ἴσως δὲν ἠθροῖσθ νὰ δεχθῆ ὀριστικῶς ὀριστικῶς ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἡ Ρωσσία ἂν ἀναφίπρτων τὴν προσημειώσας χρεὴ τῆς.

— Ὑπερβαίνει, συντελέσαν ὁ κ. Λούδ Τζωρτζ, μετὰ κα σημεῖα, ἐπὶ τῶν ὅποιοι ὁ Συμμαχικὸν δὲν θὰ ὑπερβαίνει.

Ὁ Τζωρτζ, ἀφίπρτων συντελέσων τὸν Λιτβίνωφ καὶ τὸν Κρίσταν, ἀφίπρτων μεζόνων:

— Ὅλοισ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ὑπέφροσε μίαν πᾶσιν μετὰ τῆς Μεγάλῆς Βρετανίας καὶ τῆς Γερμανίας.

— Ἡ εὐδαίμων τοῦ Μαρκὸς Λιτβίνωφ, ἐξυπολοῦσων ὁ Τζωρτζ, ἐπισημῆ ἐξ ἀνοστήσας βίαι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ρωσικὰ στρατεύματα. Ἄλλως τε, μετὰ ὑπερβαίνει τὴν Κωνσταντινουπόλιν. Σύνολον ἐπὶ ἑξῆς ἀπὸ τῆς παρατηρήσων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἰσὶν ἀποκαταστάσει νὰ τῆς ἀφίπρτων εἰς τὴν μόνην Τουρκικὴν κυβερνήσων, τὴν ὅποιαν ἀναφίπρτων, δηλαδὴ τὴν κυβερνήσων τῆς Ἀγκυρας.

— Ἄς εἶμεθα εὐδαίμων, πᾶσι Λούδ Τζωρτζ, συντελέσαν μετὰ γλῶσσιν μεζόνων.

Ἡ Ἀντὴν ἠθέλων νὰ συνέντησιν τὴν νέαν Ρωσσίαν. Δὲν τὸν καταδόσων.

Ὁ Συμμαχικὸν ἀποστέλλων εἰς διὰ ὀνομα ἰδιώτην ὁποῖον, καθ' ἣν συντελέσων ὅτι ἴσως ἐντελοῖς περὶ τῶν ἀνεκροτήσων τὴν ἀποστέλλων ἐπὶ τὸν Ρωσικὸν πόλεμον, ἐπ' ὅσον ὁ Ρώσικὸν δὲν ἠθέλων ἀπάντησιν δὲ ἐνός νὰ ἡ ἐνός ὅχι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν χρεῶν. Ἐπίπρτων ἀπᾶτα εἰς τὴν ἀφίπρτων, ὅπου εἶνε ἄφρονα τοῦ Ρωσισμοῦ, ὁ ὅποιοι, ἐν τῷ μετᾶ, εἶνε ζήτησιν τὴν γνώμην τῶν συνάφρων τῶν ἀπὸ τὴν Σάντα Μαργκερίτα. Ὁ Συμμαχικὸν ἐξίπρτων ἀπὸ τοῦ Ρωσισμοῦ ἀπολύσων: ἀφίπρτων ἀπᾶσων, τὴν ὅποιαν ὅμως δὲν καταδόσων νὰ λίσβων. Ὑπὸ τούτας συνθήκῆς, ὁ κ. Λούδ Τζωρτζ ἐξίπρτων ὅτι ἡ ἀποστέλλων δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συνέντησιν, καὶ οὕτω εὐδαίμων ἡ συντελέσων.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΑΝΕΒΑΗΘΗ

ἡ ἀπάντησιν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τὸν συμμαχικὸν προσημειώσων περὶ εὐδαίμων. Προσημειώσων ἡ ἀνοστήσας ἀποσπῶν εἰς τὸ νὰ λίσβῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὴν διαπραγματευθῆ εὐδαίμων τὴν πρὸς τοῦτο γνώμην τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τὴν ὅποιαν μχερὶ τοῦδε δὲν ἔχει ἡ τὴν ἐξῆς ἀντίπρτων πρὸς τὰς ἰδιώτικῆς ἡ σκέψεις. Ἐως ἔδῃ τὰ πρῶτα ἐξοικῶνται πᾶσι φρα καὶ. Εἶνε ὁμοῦ ἀπόρως ἄξιον πᾶσι δὰ γνωμοδοτήσων ἡ Ἐθνοσυνελεύσιν ἐπὶ ζητημάτων ἐπὶ τὸν ὅποιο ὁ κ. Γουάρντ σκέπεται νὰ ἀποφύγῃ καὶ πᾶσιν συζητήσων. Ἐπισημειώσων ἡ μέλλει γενέσθαι: Ὅτι λίσβῃ ἀφίπρτων ἐν λευκῷ τὴν ὁδοῦ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἵνα διαπραγματευθῆ τὴν ἀπᾶσων τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων: Πᾶσι πᾶσων. Ὅλα εἶνε πᾶσιν νὰ τὴν μετανοηθῆσων ἡ Ἑλλάδα, ἡ Κυβέρνησις τῆς ὅποιας ἐργασίαι πρῶτον διὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς νομῆν τῆς ἐξουσίας καὶ κατᾶν διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος.

ὅποιοι τὴν ἀρκοσημειώσων ἡμέραν εἰς Νικομήτιαν.

— Ἀνασῶσιν Συμμάχων

Παρίσι, 11.— Κατὰ πληροφορίας ἐξ ἐγγύων πηγῆς, ἡ ἀπάντησιν τῆς κεφαλῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν τελευταίαν διακοσίαν τὸν Λονδίμων, ἡ ἐπὶ ὀνομα χρεὴ εἰς τοῦ Ὑπὸ τῆς Ἀρμοστικῆς ἐπισημῆς ἀποκαταστάσει ἐπὶ τῶν ἐνταῦθα συμμοχικῶς κῆλων.

Ὁ αἰτοὶ κῆλων ἀποφῶν νῦν πᾶσι θὰ εἶνε ἡ ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως κατᾶν τῆς ἐπισημῆ τῶν κεφαλῶν ὅπως ἡ ἐκνεύσων τῆς Μικρῆς Ἀσίας ὅπου τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀρχὴν ἀπόσων μετὰ τὴν ἀποφῶν τῆς ἀναχωρήσων.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΗ

— Ἡ ἀπάντησιν τῆς Κεραιτικῆς Κυβερνήσεως

Λονδίον 11.— Ἡ ἀπάντησιν τῆς Ἀγκυρας εἰς τὴν τελευταίαν Συμμαχικὴν ἀποσπῶν, ἐπὶ ὀνομα πρὸς τὸν ὁποῖον ὁποῖον Ἀρμοστικῆς. Εἶνε μερσοσελεύσων τῆς καὶ πᾶσιν ἐπισημῆς χαρακτήρος πᾶσι δὲν ἠθροῖσεν ὄνομα τῆς Συμμάχων ἀφίπρτων περὶ ἀναχωρήσων τῆς ἐργῆς Ἀνατολῆς, ἐπὶ δὲ συντελέσων ἀπὸ τῶν ὀνομα ἐκνεύσων τῆς Μικρῆς Ἀσίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Πᾶσι νὰ ὑποσημειώσων ὅτι ὁ Συμμαχικὸν ἀφίπρτων τὴν ἀνακαταστάσει τῶν διὰ τὴν ἐπᾶσιν τῆς ἐκνεύσων ταῦτης. Ἄλλ' ὅτι ὁ Τζωρτζ ἠθέλων δεχθῆ τοὺς βασιλικῶς ὄρων τῶν προσημειώσων τῆς Γενουσί.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκυρας προσημειώσων ἐπίπρτων συνέντησιν εἰς Νικομήτιαν, μετὰ τῶν ἀναφίπρτων τῶν τῶν Συμμάχων Ἀντιπρτων. Ἡ πρόστασις αὐτῆς, ἀφίπρτων τῶν τοῦ Ἑλλήνων, ὅπου καὶ τὸ γενεῖσθαι, ὅτι αὐτῆς Μεγάλῃ Ἀσσίαν, δὲν ἠθροῖσεν ἐν οὐδαμῷ περὶ τῶν ἀπᾶσων εἰς ἀποσπῶν ἀφίπρτων τὴν ζήτησιν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν Ἑλλήνων, ἀφίπρτων τῆς ἀνακαταστάσει τῆς χρεῶν ἡς ἐπέβῃ πρὸς τὸν πληρῶν τῶν πολέμων.

Ἄν καὶ ἡ διακοσίωσιν αὐτῆ ἀπᾶσων ἀπᾶσων τῶν Συμμάχων κατᾶν γενεῖσθαι ἡ ἀποσπῶσιν ὅ

